

og gaar ud i Kommunerne, vil jeg ønske og haabe, at Spørgsmaalet maa blive rejst rundt omkring i vore Kommunalbestyrelser og vore Skolekommissioner, og at man i Sommerens Løb vil tage den op til Drøftelse og overveje, hvorledes det er muligt at skaffe Lokaler og Lærerkrafter og tillige at fremskaffe en Undervisningsplan saa god, som man under Hensyn til de lokale Forhold er i Stand til at faa den gennemført. Det er da mit Haab, at allerede til Efteraaret vil en Række Kommuner rundt omkring i Landet staa rede til at paabegynde en saadan Undervisning. Vanskelighederne vil i de store Byer ikke være store. Her i København vil man meget hurtigt kunne paabegynde en saadan Undervisning, og det gælder om mange andre store Byer, hvor man har baade Lærere og Lokaler, og hvad der i øvrigt behøves for at gennemføre Sagen, men jeg ved naturligvis godt, at Vanskelighederne er betydeligt større i Landkommunerne, hvor man savner de Ting, som er nødvendige for en saadan Undervisnings Gennemførelse i Praksis.

Det Spørgsmaal er jo blevet rejst, om man ikke skulde udvide det foreslaaede Tilskud til ogsaa at gælde private, som havde Lyst til at rejse en saadan Sag. Efter den Ordlyd, Ændringsforslaget har, vil private ikke kunne faa Del i denne Bevilling, der udelukkende er tiltænkt Kommuner, der tager sig af denne Sag. Men jeg skal for øvrigt ikke have noget imod den Tanke, det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) fremsatte, at ogsaa private kunde faa Del deri. For mig er det ikke Hovedsagen, ad hvilken Vej vi kommer frem; for mig har det bestandig, saa længe jeg har haft med dette Spørgsmaal at gøre, været Hovedsagen, at der blev gjort et Arbejde, blev taget fat, at vi ikke længere forsømmer denne store Del af Ungdommen, som nu gaar for Lud og koldt Vand. For mig er det, som sagt, Hovedsagen praktisk at faa taget fat paa denne Sag. Om det sker ad den ene eller den anden Vej, har for mig været et underordnet Spørgsmaal. Derfor ser jeg ikke, at der, hvis det skulde vise sig, at der ude i Landet opstod private Foreninger eller mindre Kredse, der havde Lyst til at tage denne Sag op og bringe Ofre for de unges Undervisning, kunde være noget i Vejen for, at Staten støttede dem. Det er jo meget vanskeligt for private at tage denne Sag op, forudsat at man, som det her er foreslaaet, vedbliver at yde Undervisningen gratis; jeg ved ikke, hvor private skulde faa de Midler fra, som er nødvendige for saaledes at føre Sagen

igennem. Men, som sagt, kan der ad den Vej udføres noget godt for Ungdommen, skulde jeg ikke have noget imod, at den Tanke blev bragt frem til næste Aar at anvende et Beløb til Støtte for det private Initiativ i denne Retning.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) advarede imod at være alt for begejstret for tyske Skolemønstre. Jeg tror, der hos mange her i vort Land er en overdreven Frygt for at tage de tyske Skoler til Mønster. Jeg tror imidlertid, at alle de, der i Praksis har set de tyske Skoler, set paa deres daglige Liv, vil indrømme, at de tyske Lærere er Mønstre i at undervise. Jeg tror godt, jeg tør udtale, at de i den Henseende staaar over de danske, og at de danske Lærere har meget at lære af de tyske. Der hersker ved Undervisningen i Tyskland en Ro og en Orden, som er aldeles nødvendig for enhver som helst Undervisning, naar der skal komme noget ud af den. Og saa træffer man dernede den veluddannede Lærer, en Lærer, som har faaet en 6—7-aarig Uddannelse paa et Seminarium, en Lærer, som forstaaer Undervisningens Metode og Teknik, og som arbejder med fuld Damp fra det Øjeblik, han træder ind i Skolestuen, og indtil han forlader den. Jo, der er meget at lære ved at studere tyske Skoleforhold, og det skal vi ikke være bange for. Vi Danske har paa saa mange Maader været Germanernes Lærlinge, og vi skal heller ikke være bange for eller skamme os for at høste Erfaring af de Fremskridt, man i Tyskland er naaet til paa Skolens Omraade. Med Hensyn til Ungdomsskolen er Tyskland absolut det førende Land, og indenfor Tyskland er det igen Bayern, der staaar som Nr. 1, fordi man der har haft en fortrinlig, genial Skolemand i Georg Kerschensteiner, hvis Ideer og Tanker er blevet grundlæggende for Ungdomsskolen, ikke alene i Bayern og Tyskland, men i alle Lande, hvor man har beskæftiget sig med denne Sag.

For øvrigt har det glædet mig, at denne Sag har vakt saa stor Opmærksomhed, og det er mit Haab, at der maa komme noget godt ud af den, saa at vi, naar denne Bevilling er vedtaget, snart maa se de første Ungdomsskoler rejse sig.

Jensen-Sønderup: Jeg vil udtale min Glæde over, at alle, ogsaa den højtærede Kultusminister, saa vidt jeg har skønnet, har givet deres Tilslutning til de Ønsker og Tanker, jeg fremsatte med Hensyn til Muligheden af ogsaa at give private Adgang til at faa Del i Statstilskuddet til Fremhjælp af Fortsættelsesundervisningen.